PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2009. gada 10. martā *

Lieta T-68/05

Aker Warnow Werft GmbH, Rostoka [*Rostock*] (Vācija),

Kvaerner ASA, Oslo (Norvēģija),

ko sākotnēji pārstāvēja M. Šite [*M. Schütte*], advokāts, un B. Immenkampa [*B. Immenkamp*], *solicitor*, pēc tam — Šite,

prasītājas,

* Tiesvedības valoda — angļu.

pret

Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv L. Flinns [*L. Flynn*] un V. Kreišics [*V. Kreuschitz*], pārstāvji,

atbildētāju,

par prasību atcelt Komisijas 2004. gada 20. oktobra Lēmumu 2005/374/EK par Vācijas valsts atbalsta pasākumu par labu uzņēmumam *Kvaerner Warnow Werft* (OV 2005, L 120, 21. lpp.).

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja V. Tīli [*V. Tiili*] (referente), tiesneši F. Deuss [*F. Dehousse*] un I. Višņevska-Bjalecka [*I. Wiszniewska-Białecka*],

sekretāre K. Poheca [*K. Pocheć*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2008. gada 11. marta tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas un prāvas rašanās fakti

1 1990. gada 21. decembrī Padome pieņēma Direktīvu 90/684/EEK par atbalstu kuģu būvei (OV L 380, 27. lpp.). Šajā direktīvā bija paredzēta iespēja, ievērojot noteiktu kārtību, piešķirt Eiropas Kopienā esošajiem kuģu būves un pārbūves uzņēmumiem (turpmāk tekstā — "kuģu būvētavas") valsts atbalstu darbības nodrošināšanai, no vienas puses, un pārstrukturēšanai, no otras puses.

2 Attiecībā uz šajā lietā nozīmīgo atbalstu darbības nodrošināšanai Direktīvas 90/684 4. panta 1. punktā ir noteikts, ka "atbalstu ražošanai par labu [kuģu būvētavām] var uzskatīt par saderīgu ar kopējo tirgu, ar nosacījumu, ka sniegtā atbalsta kopsumma [kuģu būves un kuģu pārbūves] līgumu atbalstam subsīdijas ekvivalentos nepārsniedz kopējo maksimālo atbalsta apjomu, kas izteikts līguma vērtības procentos pirms atbalsta" [neoficiāls tulkojums]. Turklāt atbilstoši šīs direktīvas 11. panta 2. punkta a) apakšpunktam dalībvalstīm ir jāziņo Komisijai par visām jaunām vai pastāvošām atbalsta shēmām, uz ko attiecas Direktīva 90/684, pirms to īstenošanas.

3 Ar 1991. gada 24. maija un 4. jūnija vēstulēm Vācijas Federatīvā Republika atbilstoši Direktīvas 90/684 11. panta 2. punkta a) apakšpunktam Komisijai paziņoja par atbalsta shēmām kuģu būvētavām, kas atrodas Vācijas teritorijā, un it īpaši tām, kas atrodas agrākās Vācijas Demokrātiskās Republikas teritorijā.

4 Ar Vācijas Federatīvajai Republikai adresēto 1991. gada 13. septembra lēmumu (turpmāk tekstā — "1991. gada 13. septembra lēmums") Komisija nolēma necelt iebildumus pret paziņotajām atbalsta shēmām. Minētajā lēmumā Komisija attiecībā uz Direktīvas 90/684 4. panta 1. punktā norādīto "ar līgumiem saistīto atbalstu ražošanai" it īpaši atzīmēja, ka "atbilstoši cīņai ar konkurenci paredzētajai atbalsta programmai [visas] Vācijas kuģu būvētavas [var] saņemt subsīdijas 9,5 % no līguma vērtības apmērā (8,7 % no līguma vērtības pirms atbalsta apmērā), ja šīs būvētavas konkurē ar citām būvētavām no valstīm, kurās tiek piešķirtas lielākas subsīdijas". 1991. gada 13. septembra lēmums aizstāja lēmumu, kuru Komisija bija pieņēmusi ar 1987. gada 2. decembra vēstuli un ar ko Vācijas Federatīvajai Republikai bija atļauts Vācijas kuģu būvētavām piešķirt cīņai ar konkurenci paredzēto atbalstu (*Wettbewerbshilfe*, turpmāk tekstā — "atbalsts konkurētspējai").

5 1992. gada 20. jūlijā Padome pieņēma Direktīvu 92/68/EEK, ar ko groza Direktīvu 90/684 (OV L 219, 54. lpp.). Direktīvas 92/68 mērķis ir ļaut tikai kuģu būvētavām, kas atrodas bijušās Vācijas Demokrātiskās Republikas teritorijā, izmantot augstāku maksimālo atbalsta apjomu par to, kāds ir paredzēts Direktīvā 90/684, un atbalstīt to pārstrukturēšanu, vienlaikus samazinot pārmērīgu kapacitāti kuģu būves pasaules tirgū.

6 Ar Direktīvu 92/68 Direktīvā 90/684 tika iekļauts 10.a panta 1.–3. punkts, kuros ir paredzēts:

"1. Izņemot 4. panta 6. un 7. punktu, II sadaļa, [kas attiecas uz atbalstu darbības nodrošināšanai,] [kuģu] būvētavu, kas bijušās Vācijas Demokrātiskās Republikas teritorijā darbojās uz 1990. gada 1. jūliju, būves un pārbūves darbībai nav piemērojama.

2. Līdz 1993. gada 31. decembrim atbalsts darbības nodrošināšanai par labu 1. punktā minēto būvētavu kuģu būves un pārbūves darbībai var tikt uzskatīts par atbilstošu kopējam tirgum, ar nosacījumu, ka:

a) šo būvētavu šajā laikposmā veicamo darbību turpināšanas nodrošināšanai paredzētais atbalsts attiecībā uz katru no tām nepārsniedz maksimālo apjomu, kas atbilst 36 % no references gada apgrozījuma, ko aprēķina, pamatojoties uz trīs gadu kuģu būves un pārbūves darbību pēc pārstrukturēšanas; šis atbalsts ir izmaksājams līdz 1993. gada 31. decembrim;

b) laikā starp 1990. gada 1. jūliju un 1993. gada 31. decembri parakstītajiem līgumiem nav piešķirts nekāds cits atbalsts ražošanai;

c) atbilstoši Komisijas apstiprinātajam kalendārajam plānam un katrā ziņā pirms 1995. gada 31. decembra [Vācijas Federatīvā Republika] piekrīt veikt faktisku un neatgriezenisku kapacitātes samazinājumu, kas atbilst 1990. gada 1. jūlijā esošās kapacitātes, kura veidoja 545 000 [kompensētās bruto tonnāžas], 40 % neto;

d) [Vācijas Federatīvā Republika] sniedz Komisijai pierādījumus neatkarīgu grāmatvedības ekspertu sagatavotu gada ziņojumu formā, ka izmaksātais atbalsts attiecas vienīgi uz būvētavām, kas atrodas bijušās Vācijas Demokrātiskās Republikas teritorijā; pirmais no šiem ziņojumiem Komisijai ir jāiesniedz vēlākais 1993. gada februāra beigās;

3. Komisija nodrošina, ka šajā pantā minētais atbalsts neietekmē tirdzniecību tādā mērā, kas būtu pretēji kopējām interesēm." [Neoficiāls tulkojums]

7 Ar 1992. gada 7. oktobra līgumu (turpmāk tekstā — "iegādes līgums"), kas tika noslēgts pēc konkursa izsludināšanas procedūras un tai sekojošām ekskluzīvām sarunām, *Treuhandanstalt* (turpmāk tekstā — "*THA*"), publisko tiesību subjekts, kura uzdevums ir agrākās Vācijas Demokrātiskās Republikas teritorijā esošo kuģu būvētavu

pārstrukturēšana un privatizācija, Austrumvācijas kuģu būvētavu *Neue Warnow Werft*, kas bija *Kvaerner Warnow Werft* (turpmāk tekstā — "*KWW*") priekštece, nodeva Norvēģijas grupai *Kvaerner*. *KWW* ir kļuvusi par *Aker Warnow Werft*.

8 1992. gada 30. oktobrī Vācijas Federatīvā Republika Komisijai nodeva iegādes līgumu, kā arī cita starpā orientējošu valsts atbalsta izmaksas plānu, lai ļautu *KWW* pārstrukturēt kuģu būvētavu. No iegādes līguma 7. un 12. panta būtībā izriet, ka valsts atbalsts, kas par labu *KWW* bija paredzēts, lai pārstrukturētu *Warnow Werft* kuģu būvētavu, bija izmaksājams pa daļām un ka tā izmaksas nosacījums bija iepriekšēja Komisijas apstiprinājuma saņemšana.

9 Ar Vācijas Federatīvajai Republikai adresēto 1993. gada 10. februāra lēmumu Komisija, it īpaši pamatojoties uz Direktīvas 90/684 4. pantu, nolēma necelt iebildumus pret Komisijas 1991. gada 13. septembra lēmumā apstiprinātās valsts atbalsta shēmas konkurētspējai grozījumiem.

10 Savā 1993. gada 10. februāra lēmumā Komisija atgādināja tās 1991. gada 13. septembra lēmumā atļauto subsīdiju maksimālo apjomu.

11 Ar Vācijas Federatīvajai Republikai adresētajiem 1993. gada 3. marta (turpmāk tekstā — "pirmais apstiprināšanas lēmums"), 1994. gada 17. janvāra (turpmāk tekstā — "otrais apstiprināšanas lēmums"), 1995. gada 20. februāra, 1995. gada 18. oktobra un 1995. gada 11. decembra lēmumiem Komisija atbilstoši Direktīvai 90/684, kurā grozījumi ir izdarīti ar Direktīvu 92/68, apstiprināja atbalsta piešķiršanu *KWW* pa daļām, lai, no vienas puses, nodrošinātu darbību un, no otras puses, pārstrukturētu *Warnow Werft* kuģu būvētavu.

12 Saistībā ar *KWW* piešķirto atbalstu darbības nodrošināšanai nozīme ir tikai pirmajam un otrajam apstiprināšanas lēmumam.

13 Attiecībā uz *KWW* piešķirto atbalstu darbības nodrošināšanai pirmajā apstiprināšanas lēmumā it īpaši ir paredzēts:

"1992. gada 20. jūlijā Padome pieņēma Direktīvu [92/68], ar ko groza Direktīvu 90/684 par atbalstu kuģu būvei. Jaunajā Direktīvā [92/68] ir paredzēts izņēmums no atbalsta darbības nodrošināšanai par labu agrākās [Vācijas Demokrātiskās Republikas] kuģu būvētavām shēmas, lai veiktu steidzamu pārstrukturēšanu to konkurētspējas veicināšanai.

Attiecībā uz [kuģu būvētavas *Warnow Werft*] privatizāciju Komisija no Vācijas valdības ir saņēmusi [iegādes līguma] galīgo redakciju, ko papildina paskaidrojumi. 1993. gada 2. februāra sanāksmē Vācijas valdība ir sniegusi papildu precizējumus. Tādējādi Komisija varēja apkopot informāciju, lai noteiktu, vai [kuģu būvētavas *Warnow Werft*] gadījumā Direktīvā [92/68] paredzētā speciālā režīma piešķiršanas nosacījumi ir izpildīti [..].

Komisijai apstiprinot šo atkāpi, tā ir apliecinājusi Padomei, ka Komisija izmantos savas kontroles un uzraudzības pilnvaras, lai nodrošinātu, ka [agrākās Vācijas Demokrātiskās Republikas teritorijā] esošās kuģu būvētavas saņem tikai to atbalstu, kas ir nepieciešams to pārstrukturēšanai.

[..]

Atbilstoši Direktīvas [90/684] par atbalstu kuģu būvei un Direktīvas [92/68] noteikumiem Komisija ir nolēmusi neiebilst pret atbalsta par labu Vācijā esošajai [kuģu būvētavai *Warnow Werft*] pirmās daļas izmaksu. Šo daļu veido:

— atbalsts darbības nodrošināšanai 45 500 000 [Vācijas marku] apmērā; zaudējumu, kas izriet no pēc 1990. gada 1. jūlija noslēgtajiem [kuģu būves līgumiem], kuri pašlaik ir izpildes stadijā, kompensācija 11 700 000 [Vācijas marku] apmērā un atbalsts konkurētspējai 6 100 000 [Vācijas marku] apmērā, kā arī iemaksa pašu kapitālā 27 750 000 [Vācijas marku] apmērā.

[..]"

14 Attiecībā uz *KWW* piešķirto atbalstu darbības nodrošināšanai otrajā apstiprināšanas lēmumā it īpaši ir paredzēts:

"Ņemot vērā saistības, ko [attiecībā uz kuģu būvētavas *Warnow Werft* ražošanas kapacitāti] līdz šim brīdim ir uzņēmusies Vācijas valdība, Komisija [..] atbilstoši Direktīvai [90/684] par atbalstu kuģu būvei un Direktīvai [92/68], ar ko groza Direktīvu 90/684, ir nolēmusi neiebilst pret atbalsta par labu Vācijā esošajai [kuģu būvētavai *Warnow Werft*] otrās daļas izmaksu; šo daļu veido:

— atbalsts darbības nodrošināšanai 617 100 000 [Vācijas marku] apmērā, no kurām 113 500 000 [Vācijas markas] tiks samaksātas skaidrā naudā; šajā pēdējā summā ir iekļauts atbalsts konkurētspējai 66 900 000 [Vācijas marku] apmērā un 46 600 000 [Vācijas markas], lai segtu no pēc 1990. gada 1. jūlija noslēgtajiem [kuģu būves] līgumiem izrietošo zaudējumu daļu. Šis atbalsts darbības nodrošināšanai ir visaugstākais no tā, kas kuģu būvētavai [*Warnow Werft*] var tikt samaksāts par līdz 1993. gada 31. decembrim noslēgtajiem līgumiem.

[..]"

15 1999. gada 8. jūlijā Komisija pieņēma Lēmumu 1999/675/EK par valsts atbalstu, ko Vācijas Federatīvā Republika ir piešķīrusi *KWW* (OV L 274, 23. lpp.). Šajā lēmumā grozījumi ir izdarīti ar Komisijas 2000. gada 29. marta Lēmumu 2000/416/EK (OV L 156, 39. lpp.), kurā Komisija būtībā secināja, ka tiktāl, ciktāl *KWW* ir pārsniegusi 1998. gadam atļauto ražošanas kapacitātes limitu, tai piešķirtais atbalsts 82 200 000 Vācijas marku (DEM) apmērā ir neatbilstošs kopējam tirgum.

16 2000. gada 15. februārī Komisija pieņēma Lēmumu 2000/336/EK par valsts atbalstu, ko Vācijas Federatīvā Republika ir piešķīrusi *KWW* (OV L 120, 12. lpp.), kurā tā būtībā secināja, ka tiktāl, ciktāl *KWW* ir pārsniegusi arī 1997. gadam atļauto ražošanas kapacitātes limitu, tai piešķirtais atbalsts DEM 12 600 000 apmērā ir neatbilstošs kopējam tirgum.

17 2002. gada 28. februāra spriedumā apvienotajās lietās T-227/99 un T-134/00 *Kvaerner Warnow Werft*/Komisija (*Recueil*, II-1205. lpp.) Pirmās instances tiesa divus iepriekš 15. un 16. punktā minētos Komisijas lēmumus atcēla, pamatojoties būtībā uz to, ka kapacitātes limita jēdzienu Komisija kļūdaini pielīdzināja faktiskās ražošanas limitam. 2004. gada 29. aprīlī Tiesa savā spriedumā lietā C-181/02 P Komisija/*Kvaerner Warnow Werft* (*Recueil*, I-5703. lpp.) Komisijas pret Pirmās instances tiesas spriedumu iesniegto apelācijas sūdzību noraidīja.

18 2004. gada 20. oktobrī Komisija pieņēma Lēmumu 2005/374/EK par Vācijas valsts atbalsta pasākumu par labu uzņēmumam *KWW* (OV 2005, L 120, 21. lpp., turpmāk tekstā — "apstrīdētais lēmums").

19 Apstrīdētā lēmuma pirmajā un otrajā apsvērumā Komisija norāda, ka 1999. gada 16. jūnijā tā no Vācijas iestādēm pieprasīja informāciju par to naudas līdzekļu izcelsmi, kuri atbilstoši Vācijas presē 1999. gada 12. jūnijā publicētajai informācijai ir ļāvuši *KWW* izsniegt uzņēmumam *Kvaerner* aizdevumu EUR 205 000 000 apmērā. Šajā sakarā

Komisija precizē, ka tās jautājumi bija vērsti uz to, lai noskaidrotu, vai minēto līdzekļu "pamatā nav pārmērīga pārstrukturēšanas atbalsta izmaksa [*KWW*] un vai tie neietver citus atbalsta elementus".

20 Veicot savu pārbaudi, Komisija apstrīdētā lēmuma 127. apsvērumā konstatēja, no vienas puses, ka "skaidras naudas kustība [starp *KWW* un *Kvaerner*] acīmredzami nav radusies no pārmaksātā atbalsta pārstrukturēšanas periodā, kas tika piešķirts līdz 1995. gadam".

21 No otras puses, Komisija apstrīdētā lēmuma 120. un 121. apsvērumā norāda, ka saskaņā ar tai Vācijas Federatīvās Republikas sniegto informāciju *KWW* ir saņēmusi pārmērīgu valsts atbalstu DEM 25 999 000 apmērā, kas atbilst starpībai starp kopējo *KWW* "pārstrukturēšanas laikā" saņemto atbalsta summu DEM 430 100 000 apmērā un faktiskajiem zaudējumiem, kuri ir radušies *KWW* un ir saistīti ar kuģu būves un pārbūves līgumiem (turpmāk tekstā — "ar līgumiem saistītie zaudējumi"), DEM 404 101 000 apmērā.

22 Apstrīdētajā lēmumā Komisija izdara šādu secinājumu:

"*1. pants*

[Vācijas Federatīvās Republikas] piešķirtais valsts atbalsts par labu [*KWW*] EUR 13 293 077 (DEM 25 999 000) apmērā nav savienojams ar kopējo tirgu.

2. pants

[Vācijas Federatīvā Republika] veic visus nepieciešamos pasākumus, lai atgūtu no [*KWW*] 1. pantā minēto atbalstu, kas saņēmējam bija pieejams nelikumīgi.

[..]"

Process un lietas dalībnieku prasījumi

23 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2005. gada 16. februārī, prasītājas — *Aker Warnow Werft GmbH* un *Kvaerner ASA* — cēla šo prasību.

24 Pēc tiesneša referenta ziņojuma Pirmās instances tiesa (pirmā palāta) nolēma sākt mutvārdu procesu un ar 2007. gada 6. decembra un 2008. gada 7. janvāra vēstulēm tās Reglamenta 64. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros lūgt lietas dalībniekus atbildēt uz rakstveida jautājumiem un sniegt noteiktus dokumentus. Lietas dalībnieki izpildīja šos lūgumus noteiktajos termiņos.

25 Ar Pirmās instances tiesas kancelejā 2008. gada 11. februārī iesniegtajām vēstulēm prasītājas lūdza dažus dokumentus, ko Komisija bija iesniegusi, atbildot uz Pirmās instances tiesas veiktajiem organizatoriskajiem pasākumiem, izņemt no lietas, pamatojoties uz to, ka strīda iznākumā tiem neesot nozīmes (turpmāk tekstā — "apstrīdētie dokumenti"). Ar Pirmās instances tiesas kancelejā 2008. gada 19. februārī iesniegto vēstuli Komisija norādīja, ka, lai atbildētu uz organizatoriskajiem pasākumiem, ko Pirmās instances tiesa tai bija paziņojusi, apstrīdētie dokumenti esot nozīmīgi.

26 Tiesas sēdē, kas ir notikusi 2008. gada 11. martā, tika uzklausīti lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un to atbildes uz Pirmās instances tiesas uzdotajiem mutvārdu jautājumiem. Turklāt tiktāl, ciktāl apstrīdētos dokumentus Komisija bija sniegusi, atbildot uz tai uzdotajiem jautājumiem, Pirmās instances tiesa prasītāju lūgumus tos izņemt no lietas noraidīja. Visbeidzot, Pirmās instances tiesa lūdza Komisijai 15 dienu laikā iesniegt noteiktus dokumentus. Komisija šo lūgumu izpildīja 2008. gada 18. martā. Ar 2008. gada 8. aprīļa vēstuli prasītājas par minētajiem dokumentiem iesniedza savus apsvērumus.

27 Mutvārdu process tika slēgts 2008. gada 25. aprīlī.

28 Prasītāju prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

29 Komisijas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību kā nepamatotu;

— piespriest prasītājām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par lietas būtību

30 Lai pamatotu savu prasību, prasītājas izvirza četrus pamatus. Pirmais pamats ir par kļūdu tiesību piemērošanā un acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo apstrīdētajā lēmumā Komisija esot kļūdaini apšaubījusi esošo atbalstu un tā neesot varējusi uzdot tā atgūšanu. Otrais pamats ir par acīmredzamu kļūdu vērtējumā, kas ir saistīta ar faktu, ka *KWW* neesot saņēmusi nekādu pārmērīgu atbalstu, jo kopējā atbalsta summa, kas tika piešķirta, lai segtu ar līgumiem saistītos zaudējumus, patiesībā esot zemāka nekā šajā sakarā faktiski ciesto zaudējumu summa. Trešais pamats attiecas uz tiesiskās drošības un tiesiskās paļāvības aizsardzības principu pārkāpumu, kas izriet no procesa uzsākšanas termiņa un Komisijas rīcības pirms tā uzsākšanas. Ceturtais pamats, kas ir izvirzīts papildu kārtā, ir par acīmredzamu kļūdu vērtējumā, nosakot atgūstamā atbalsta summas noteikšanu.

31 Vispirms ir jāatzīmē, ka otrā pamata ietvaros prasītājas Komisijai būtībā pārmet, ka tā esot secinājusi, ka *KWW* ir saņēmusi kopējo atbalsta summu DEM 430 100 000 apmērā, kas atbilst atbalstam DEM 450 000 000 apmērā attiecībā uz ar līgumiem saistīto zaudējumu segšanu un atbalstam konkurētspējai DEM 62 500 000 apmērā, atskaitot Komisijas atļautā, bet *Kvaerner* neizmaksātā atbalsta darbības nodrošināšanai summu DEM 82 400 000 apmērā, lai segtu faktiskos ar līgumiem saistītos zaudējumus DEM 404 101 000 apmērā. Otro pamatu var sadalīt divās daļās.

32 Ar pirmo daļu prasītājas būtībā norāda, ka sakarā vienīgi ar zaudējumiem, kas ir saistīti ar līgumiem, *KWW* esot saņēmusi atbalstu skaidrā naudā DEM 58 300 000 kopsummā, kā tas izrietot no pirmā un otrā apstiprināšanas lēmuma, nevis DEM 450 000 000 apmērā, kā to apstrīdētajā lēmumā uzskata Komisija.

33 Ar otro daļu prasītājas būtībā norāda, ka summu DEM 62 500 000 apmērā, ko *KWW* esot saņēmusi kā kompensāciju par nesaņemto atbalstu konkurētspējai, ar līgumiem

saistīto zaudējumu segšanai piešķirtā atbalsta kopējās summas aprēķinā neesot bijis jāiekļauj.

34 Tā kā šīs divas [otrā pamata] daļas ir vērstas uz to, lai noteiktu, ka kopējā atbalsta summa, ko *KWW* ir saņēmusi, lai segtu savus ar līgumiem saistītos zaudējumus, nepārsniedz tās šajā sakarā ciesto faktisko zaudējumu kopējo summu, Pirmās instances tiesa uzskata par lietderīgu savu pārbaudi sākt ar otrā pamata otro daļu.

Par otrā pamata otro daļu attiecībā uz acīmredzamo kļūdu vērtējumā, kas ir pieļauta, nosakot saņemto atbalstu, ko var ņemt vērā apstrīdētajā lēmumā

Lietas dalībnieku argumenti

35 Prasītājas būtībā norāda, ka, summu DEM 62 500 000 apmērā, kas ir piešķirta kā kompensācija par nesaņemto atbalstu konkurētspējai, iekļaujot kopējā atbalsta summā, ko *KWW* ir saņēmusi, lai segtu tikai ar līgumiem saistītos zaudējumus, Komisija esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā. Šādos apstākļos kopējā atbalsta summa, kas ir saņemta, lai segtu no darbības izrietošos ar līgumiem saistītos zaudējumus, esot zemāka par tās faktisko šajā sakarā ciesto zaudējumu summu un tātad *KWW* neesot saņēmusi nekādu pārmērīgu atbalstu.

36 Vispirms prasītājas norāda, ka, lai gan atbalsts konkurētspējai ir atbalsts darbības nodrošināšanai, tā mērķis, kā tas izriet no pirmā un otrā apstiprināšanas lēmuma, kā arī no Vācijas Federatīvās Republikas Komisijai paziņotajiem dokumentiem, tomēr neesot vienīgi kompensēt ar līgumiem saistītos zaudējumus. Prasītājas uzskata, ka atbalsta konkurētspējai mērķis esot ļaut visām kuģu būvētavām Kopienas teritorijā palikt konkurētspējīgām, saskaroties ar Āzijas kuģu būvētavām, kas saņem subsīdijas, kuras ir spējīgas izkropļot konkurenci kuģu būves pasaules tirgū. Tas, ka atbalsta konkurētspējai

summa tika noteikta atkarībā no kuģu būves līgumu summas, tomēr nenozīmējot, ka minētā atbalsta piešķiršana bija atkarīga no zaudējumiem, kas no minētajiem līgumiem bija varējuši rasties. Rezultātā prasītājas apgalvo, ka atbalstu konkurētspējai *KWW* esot varējusi brīvi izmantot citiem darbības izdevumiem nekā ar līgumiem saistītie zaudējumi.

37 Turklāt, atbildot uz Pirmās instances tiesas rakstveida jautājumiem, prasītājas norāda, ka atbalsts konkurētspējai tika apstiprināts atbilstoši Direktīvas 90/684 4. pantam un 1991. gada 22. jūlija Vadlīnijām atbalsta konkurētspējai piešķiršanai Vācijā esošajām kuģu būvētavām, kas atrodas Apvienošanās līguma 3. pantā noteiktajā teritorijā (*Richtlinen für die Gewährung von Wettbeverbshilfen an Werften in der Bundesrepublik Deutschland auf dem in Artikel 3 des Einigungsvertrages genannten Gebiet*, turpmāk tekstā — "Vācijas vadlīnijas", *Bundesanzeiger* 1991, 5153. lpp.). Prasītājas apgalvo, ka šīs vadlīnijas tika paziņotas Komisijai un tā tās ir apstiprinājusi. No tā it īpaši izrietot, ka neatkarīgi no fakta, vai atbalsts konkurētspējai bija vai nebija piešķirts atkarībā no kuģu būves līgumu noslēgšanas, to varēja izmantot citiem darbības nodrošināšanas izdevumiem nekā minēto līgumu radītie zaudējumi.

38 Visbeidzot, prasītājas uzskata, ka atbalsts darbības nodrošināšanai esot iepriekš noteikta summa, kas nevar būt atgūšanas priekšmets. No vienas puses, tās norāda, ka Vācijas vadlīnijās esot tieši paredzēts, ka piešķirtais konkurētspējas atbalsts nav atgūstams. No otras puses, tās norāda, ka *KWW* piešķirtais atbalsts konkurētspējai nevis tika izmantots, lai segtu ar līgumiem saistītos zaudējumus, bet — no grāmatvedības viedokļa — iekļauts *KWW* rezervēs, ko samazināja citi darbības izdevumi.

39 Komisija iebilst, ka atbalsta, kas tika saņemts kā atbalsts konkurētspējai, summu iekļaujot kopējā atbalsta summā, ko *KWW* ir saņēmusi, lai segtu ar līgumiem saistītos izdevumus, tā neesot pieļāvusi kļūdu, jo, kā tā ir konstatējusi apstrīdētā lēmuma 94.–96. apsvērumā, atbalsts konkurētspējai, no vienas puses, esot ticis apstiprināts, lai segtu

"zaudējumus pārstrukturēšanas laikā", un, no otras puses, bijis "ienākumu forma", kas ļāva *KWW* samazināt savus ar līgumiem saistītos zaudējumus un tātad vajadzību pēc atbalsta darbības nodrošināšanai.

40 Atbildot uz Pirmās instances tiesas rakstveida un mutvārdu jautājumiem, Komisija turklāt norāda, ka atbalsts konkurētspējai esot ticis piešķirts atbilstoši Direktīvas 90/684 4. pantam un ka tā mērķis esot bijis ļaut visām Kopienas teritorijā esošajām kuģu būvētavām cīnīties pret dažās Āzijas valstīs, kas kuģu būvētavām, kuras atrodas to teritorijā, piešķir subsīdijas, īstenojamo negodīgo konkurenci. No vienas puses, Komisija šajā sakarā precizē, ka, lai gan, lai iegūtu atbalstu konkurētspējai, *KWW* neesot bijis jācieš ar līgumiem saistītos zaudējumus, tas tomēr neietekmējot faktu, ka šis atbalsts tika aprēķināts atkarībā no katrā noslēgtā kuģa būves līgumā noteiktās pārdošanas cenas. Tādējādi Komisija uzskata, ka minētā atbalsta piešķiršanas sekas esot bijusi ar līgumiem saistīto zaudējumu samazināšana. No otras puses, Komisija uzskata, ka atbalsts konkurētspējai atbalsta, kas tika piešķirts tikai attiecībā uz ar līgumiem saistītajiem zaudējumiem, kopsummas ietvaros esot bijis jāņem vērā tāpēc, ka no vēstules, ko Vācijas Federatīvā Republika tai ir nosūtījusi 1992. gada 27. novembrī, izrietot, ka attiecībā uz ar līgumiem saistītajiem zaudējumiem *KWW* atbalsta summu DEM 450 000 000 apmērā, nevis DEM 569 600 000 apmērā, kā tas sākotnēji ekskluzīvo sarunu starp *THA* un *Kvaerner* laikā esot bijis paredzēts, piekrita saņemt tikai tāpēc, ka, lai segtu ar līgumiem saistītos zaudējumus, tai vienlaikus tiktu piešķirts atbalsts konkurētspējai.

Pirmās instances tiesas vērtējums

41 Prasītājas būtībā norāda, ka atbalsta, kas ir saņemts ar līgumiem saistīto izdevumu segšanai, kopsummā iekļaujot DEM 62 500 000, kas ir piešķirti kā kompensācija par nesaņemto atbalstu konkurētspējai, Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

42 Atbilstoši judikatūrai, lai pierādītu, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu faktu vērtējumā, kas pamatotu apstrīdētā lēmuma atcelšanu, prasītājas iesniegtajiem

pierādījumiem ir jābūt pietiekamiem, lai atspēkotu attiecīgajā lēmumā veiktā faktu vērtējuma ticamību (Pirmās instances tiesas 1996. gada 12. decembra spriedums lietā T-380/94 *AIUFFASS* un *AKT*/Komisija, *Recueil*, II-2169. lpp., 59. punkts).

43 Šajā lietā vispirms ir jākonstatē, ka, lai nonāktu pie secinājuma, ka *KWW* ir saņēmusi atbalstu DEM 25 999 000 apmērā, kas, ievērojot tās faktiskos ar līgumiem saistītos zaudējumus, ir uzskatāms par pārmērīgu, Komisija apstrīdētajā lēmumā ir norādījusi argumentāciju, kas dalāma trijās pakāpēs.

44 Pirmkārt, apstrīdētā lēmuma 13.–19. apsvērumā atgādinot dažādus atbalsta elementus, kas ir apstiprināti it īpaši pirmajā un otrajā apstiprināšanas lēmumā, Komisija apstrīdētā lēmuma 118. apsvērumā norādīja, ka tā ir balstījusies uz *KWW* grāmatvedības eksperta ziņojumu par atbalsta izmantošanu līdz 1995. gada 31. decembrim, kuru Vācijas Federatīvā Republika Komisijai ir nodevusi 1996. gada 9. jūlijā (turpmāk tekstā — "1996. gada 9. jūlija ziņojums"), lai konstatētu, ka *KWW* ir saņēmusi šādu atbalstu:

— DEM 450 000 000, lai segtu ar līgumiem saistītos zaudējumus;

— DEM 62 500 000 kā kompensāciju, jo *KWW* nav saņēmusi atbalstu konkurētspējai.

45 Attiecībā uz summu DEM 62 500 000 apmērā, kas ir piešķirta kā kompensācija par nesaņemto atbalstu konkurētspējai, no apstrīdētā lēmuma 116. apsvēruma izriet, ka Komisija ir uzskatījusi, ka pirmajā un otrajā apstiprināšanas lēmumā tika apstiprināts atbalsts konkurētspējai DEM 73 000 000 kopsummā, bet ka minētās summas daļa, t.i., DEM 10 500 000, *KWW* netika piešķirta galīgi, jo tai tika izmaksāta tikai summa DEM 62 500 000 apmērā.

46 Turklāt apstrīdētā lēmuma 91. un 117. apsvērumā Komisija uzskata, ka noteiktus līgumus attiecībā uz dažiem kuģu veidiem ("Kassettenschiffe") *KWW* nav bijis jāizpilda un ka nekādu atbalstu šajā sakarā tā nav saņēmusi. Tādējādi Komisija norāda, ka tās apstiprināto atbalstu līdz summai, kas atbilst minēto līgumu summai, t.i., DEM 34 600 000, kas bija kopējā atbalsta darbības nodrošināšanai par summu DEM 617 100 000, kura tika apstiprināta otrajā apstiprināšanas lēmumā, daļa, tā apstrīdētajā lēmumā nav ņēmusi vērā.

47 Apstrīdētā lēmuma 118. apsvērumā Komisija arī konstatē, ka "pārstrukturēšanas periodā" prasītājas ir saņēmušas atbalsta kopējo summu DEM 512 500 000 apmērā, ko veido DEM 450 000 000 ar līgumiem saistīto zaudējumu segšanai un DEM 62 500 000 kā kompensācija par nesaņemto atbalstu konkurētspējai.

48 Otrkārt, apstrīdētā lēmuma 119. apsvērumā Komisija norāda, ka *KWW* faktisko ar līgumiem saistīto zaudējumu summa, kā tas izriet no Vācijas Federatīvās Republikas 1999. gada 30. jūnijā iesniegtajiem eksperta ziņojumiem, veido DEM 404 101 000.

49 Rezultātā Komisija apstrīdētā lēmuma 120. apsvērumā uzskata, ka *KWW* ir saņēmusi pārmērīgu atbalstu, kura summa pārsniedz tās faktisko ar līgumiem saistīto zaudējumu summu un veido DEM 108 399 000.

50 Treškārt, apstrīdētā lēmuma 116. un 121. apsvērumā Komisija norāda, ka *KWW* nav saņēmusi DEM 82 400 000 "atbalstu darbības nodrošināšanai, [ko tā bija] apstiprinājusi pārstrukturēšanai" un kas atbilda "atteikumam no iepriekšējiem parādiem". Šādos apstākļos Komisija uzskata, ka "pārmērīgā atbalsta ar līgumiem saistīto zaudējumu kompensēšanai un nesaņemtā atbalsta darbības nodrošināšanai savstarpējais norēķins atbilst apstiprināšanas lēmumos minētajām Komisijas saistībām rūpēties par to, ka saņēmējs saņem tikai pārstrukturēšanai vajadzīgo atbalstu".

51 No šī pēdējā konstatējuma Komisija apstrīdētā lēmuma 121. apsvērumā izdara secinājumu, ka summu DEM 82 400 000 apmērā var atskaitīt no pārmērīgā atbalsta DEM 108 399 000 apmērā, ko *KWW* ir saņēmusi, lai segtu ar līgumiem saistītos zaudējumus.

52 Tātad, balstoties uz šiem trim konstatējumiem, saskaņā ar ko *KWW*, pirmkārt, "pārstrukturēšanas periodā" ir saņēmusi atbalsta kopējo summu DEM 512 500 000 apmērā, otrkārt, cietusi faktiskos ar līgumiem saistītos zaudējumus DEM 404 101 000 kopsummā un, treškārt, nav saņēmusi Komisijas apstiprināto atbalsta maksājumu DEM 82 400 000 apmērā, apstrīdētā lēmuma 121. apsvērumā Komisija secina, ka *KWW* ir saņēmusi pārmērīgu atbalstu DEM 25 999 000 apmērā, kura atgūšana ir jāuzdod.

53 No vienas puses, ir jāatzīmē, ka apstrīdētajā lēmumā Komisija ir uzskatījusi, ka summa DEM 62 500 000 apmērā, ko *KWW* ir saņēmusi kā kompensāciju par nesaņemto atbalstu konkurētspējai, ir daļa no atbalsta, kas bija paredzēts un tika izmantots, lai segtu faktiskos ar līgumiem saistītos zaudējumus, un ka šo atbalstu vismaz daļēji var atgūt.

54 No otras puses, ja pieņem, ka atbalstu DEM 450 000 000 apmērā *KWW* ir saņēmusi tikai attiecībā uz ar līgumiem saistītajiem zaudējumiem un ka — atbilstoši prasītāju norādītajam — atbalsta konkurētspējai summu DEM 62 500 000 apmērā apstrīdētajā lēmumā nav bijis jāņem vērā, būtu jākonstatē, ka secinājumu par pārmērīgā atbalsta esamību Komisija ir izdarījusi kļūdaini. Veicot šādu pieņēmumu, atbalsta kopējā summa, kas ir saņemta attiecībā uz ar līgumiem saistītajiem zaudējumiem, atskaitot neizmaksāto atbalstu DEM 82 400 000 apmērā, veido DEM 367 600 000, kas ir mazāk nekā DEM 404 101 000, kas atbilst *KWW* šajā sakarā ciestajiem faktiskajiem zaudējumiem.

55 Tādējādi, ievērojot iepriekš 53. un 54. punktā veiktos konstatējumus, ir jāpārbauda, vai Komisija šajā lietā ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo summu

DEM 62 500 000, kas *KWW* tika piešķirta kā nesaņemtā atbalsta konkurētspējai kompensācija, tā ir ņēmusi vērā, lai noteiktu kopējo *KWW* ar līgumiem saistīto zaudējumu segšanai piešķirto atbalsta summu.

56 Pirmkārt, ir noteikts, ka gan atbalsts, kas tika apstiprināts, lai segtu ar līgumiem saistītos zaudējumus, gan arī atbalsts konkurētspējai ir atbalsta darbības nodrošināšanai kategorijas daļa, kas paredzēta Direktīvas 90/684 4. panta 1. punktā.

57 Tomēr ir jāatzīmē, ka no pirmā un otrā apstiprināšanas lēmuma, kuru nozīmīgās rindkopas ir atspoguļotas iepriekš 13. un 14. punktā, izriet, ka starp atbalstu, kas paredzēts, lai segtu ar līgumiem saistītos zaudējumus, un atbalstu konkurētspējai Komisija ir noteikusi skaidru atšķirību. No vienas puses, minētajos lēmumos attiecīgi ir paredzēta "atbalsta konkurētspējai" summa DEM 6 100 000 un DEM 66 900 000 apmērā, t.i., kopējā summa DEM 73 000 000 apmērā, no kuras tika izmaksāts tikai DEM 62 500 000, ko lietas dalībnieki neapstrīd. Nav precizēts, ka šis atbalsts būtu bijis jāizmanto ar līgumiem saistīto zaudējumu segšanai. No otras puses, attiecīgajos lēmumos respektīvi ir paredzēta atbalsta summa DEM 11 700 000 un DEM 46 600 000 apmērā, attiecībā uz kuru ir konkrēti noteikts, ka to var izmantot tikai, lai "segtu zaudējumu daļu, kas izriet no pēc 1990. gada 1. jūlija noslēgtajiem kuģu būves līgumiem".

58 Turklāt no iegādes līguma noteikumiem, uz kuriem Komisija ir balstījusies pirmajā un otrajā apstiprināšanas lēmumā, kuri ir minēti iepriekš 13. un 14. punktā, izriet, ka atbalsts attiecībā uz ar līgumiem saistītajiem zaudējumiem atšķiras no atbalsta, kas ir saistīts ar konkurētspēju. No vienas puses, saskaņā ar iegādes līguma 7. panta 6. punktu *THA* bija jāpiešķir atbalsts "DEM 450 000 000 apmērā, lai finansētu pārstrukturēšanas laikposmā radušos [..] zaudējumus, kuru iemesls ir [*KWW*] produktivitātes trūkums, un citus zaudējumus, kuru iemesls ir [pašreizējais *KWW*] konkurētspējas trūkums". No otras puses, saskaņā ar minētā līguma 18. panta 1. punktu *THA* apņēmās *KWW* izmaksāt summu DEM 73 000 000 apmērā ar nosacījumu, ka šī pēdējā nesaņemtu kuģu būves atbalstu. Līdzīgi valsts atbalsta izmaksas orientējošajā plānā, kas tika pievienots iegādes līgumam un paziņots Komisijai, atbalsta konkurētspējai summas tika paredzētas atsevišķi no atbalsta summām, kas ir domāts, lai segtu citus no darbības izrietošos zaudējumus, ieskaitot tos, kuri ir saistīti ar līgumiem.

59 Tādējādi, lai gan atbalsts, kas ir paredzēts, lai segtu ar līgumiem saistītos zaudējumus, gan arī atbalsts konkurētspējai ir atbalsta darbības nodrošināšanai kategorijas daļa, kas paredzēta Direktīvas 90/684 4. panta 1. punktā, tas negroza to, ka saskaņā ar tai Vācijas Federatīvās Republikas paziņotajiem dokumentiem Komisija pirmajā un otrajā apstiprināšanas lēmumā nošķir minētos atbalsta veidus, kuriem bija jābūt izmantotiem atšķirīgi, proti, no vienas puses, lai segtu ar *KWW* līgumiem saistītos zaudējumus un, no otras puses, lai kompensētu tās konkurētspējas trūkumu.

60 Otrkārt, 1993. gada 10. februāra lēmumā, ar kuru Komisija, pamatojoties uz Direktīvas 90/684 4. panta 1. punktu, nolēma necelt iebildumus pret Vācijas iestāžu sniegtajiem grozījumiem valsts atbalsta shēmā konkurētspējai, kas paredzēta par labu visām Vācijas kuģu būvētavām, nekādā veidā nav minēts, ka atbalstu konkurētspējai būtu bijis jāizmanto vienīgi, lai segtu ar līgumiem saistītos zaudējumus. No minētā lēmuma izriet, ka Vācijas Federatīvās Republikas Komisijai pirms pirmā un otrā apstiprināšanas lēmuma pieņemšanas paziņotās atbalsta konkurētspējai shēmas mērķis bija ļaut Vācijas kuģu būvētavām palikt konkurētspējīgām, "konkurējot ar kuģu būvētavām no valstīm, kas kuģu būvei piešķir lielāku atbalstu", tomēr Komisija neprecizēja, kādiem konkrētiem zaudējumiem atbalsts konkurētspējai bija jāizmanto.

61 Turklāt Komisija pati uzskata, ka atbalsts konkurētspējai nav obligāti vērsts uz to, lai segtu ar līgumiem saistītos zaudējumus.

62 No vienas puses, atbildot uz Pirmās instances tiesas rakstveida jautājumiem par atbalstam konkurētspējai piemērojamo shēmu, Komisija tieši atzīst, ka "saskaņā ar [Direktīvas 90/684 4. pantu] [Vācijas teritorijā esošās kuģu] būvētavas atbalstu konkurētspējai var saņemt neatkarīgi no tā, vai [kuģu būves] līgums rada vai nerada zaudējumus", ka, "citiem vārdiem sakot, lai saņemtu atbalstu [konkurētspējai], nav jācieš zaudējumi, kas ir saistīti ar [kuģu būves] līgumu", vai arī turklāt, atbildot uz Pirmās instances tiesas jautājumiem tiesas sēdē — "ikviens varēja būt piemērots šī atbalsta saņemšanai neatkarīgi no zaudējumu esamības vai neesamības fakta". Tādējādi Komisija vismaz netieši atzīst, ka starp atbalsta konkurētspējai piešķiršanu un to, vai līguma noslēgšana radīja vai neradīja zaudējumus, cēloņsakarība nepastāv. Tādējādi Komisijas arguments, ka atbalsts konkurētspējai ar līgumiem saistīto zaudējumu

segšanai bija jāizmanto tāpēc, ka minētā atbalsta summa bija aprēķināta atkarībā no katra noslēgta kuģu būves līguma summas, ir jānoraida kā neefektīvs.

63 No otras puses, no Vācijas vadlīniju 3. panta 1. punkta izriet, ka "atbalstu konkurētspējai var piešķirt tad, ja starp 1990. gada 1. jūliju un 1993. gada 31. decembri Vācijas kuģu būvētājām saistošā veidā ir pieņemti [kuģu] būves vai pārbūves pasūtījumi". Tomēr minētajās vadlīnijās nekādi nav paredzēts, ka atbalsts konkurētspējai bija izmantojams tikai ar līgumiem saistīto zaudējumu, nevis citu ar kuģu būvētavu darbību saistīto zaudējumu segšanai. Turklāt šādas norādes neesamība atbilst pašam atbalsta konkurētspējai mērķim, kas, kā tas izriet no Komisijas 1993. gada 10. februāra lēmuma (skat. iepriekš 10. punktu), ir vērsts uz to, lai ne vien *Warnow Werft* kuģu būvētavai, bet arī visām Eiropas kuģu būvētavām ļautu cīnīties pret dažu Āzijas valstu pasaules tirgū īstenojamo konkurences praksi, kas nav atkarīgs no tā, vai minētajām būvētavām saistībā ar kuģu būves līgumu noslēgšanu rodas vai nerodas zaudējumi.

64 Tātad ir jākonstatē, ka atbilstoši pirmajam un otrajam apstiprināšanas lēmumam, Komisijas 1993. gada 10. februāra lēmumam, Vācijas vadlīnijām un pat atbalsta konkurētspējai mērķim *KWW* nebija pienākuma minēto atbalstu izmantot konkrētiem izdevumiem, tādiem kā ar līgumiem saistītie zaudējumi.

65 Treškārt, 1996. gada 9. jūlija ziņojumā ir norādīts, ka *KWW* faktiski ir saņēmusi summu DEM 62 500 000 apmērā kā kompensāciju par nesaņemto atbalstu konkurētspējai un ka minētais atbalsts iekļaujas atbalstā darbības nodrošināšanai. Tomēr šajā ziņojumā nav precizēts, ka šī summa bija paredzēta un tikusi faktiski izmantota, lai segtu ar līgumiem saistītos zaudējumus. Šajā sakarā ir jākonstatē, ka Komisija neapstrīd prasītāju apgalvojumu, ka summa, ko *KWW* ir saņēmusi kā atbalsta konkurētspējai kompensāciju, no grāmatvedības viedokļa tika izmantota nevis lai segtu ar līgumiem saistītos zaudējumus, bet gan *KWW* uzkrājumiem.

66 Tādējādi ir jāatzīmē, ka Komisija nevar balstīties uz 1996. gada 9. jūlija ziņojumu, lai uzskatītu, ka atbalsts konkurētspējai faktiski tika izmantots, lai segtu ar līgumiem saistītos zaudējumus.

67 Ceturtkārt, ir jāuzsver, ka, atbildot uz Pirmās instances tiesas jautājumiem, kas tika uzdoti tiesas sēdē, Komisija prasītāju argumentus, ar kuriem galvenokārt norādīts, ka atbalstu konkurētspējai *KWW* varēja izmantot, lai segtu citus izdevumus, nevis tos, kas izriet no ar līgumiem saistītajiem zaudējumiem, nav apstrīdējusi.

68 No iepriekš minētajiem konstatējumiem tādējādi izriet, pirmkārt, ka atbalsts konkurētspējai bija atbalsts darbības nodrošināšanai, kura izmantošanu *KWW* varēja brīvi noteikt, un, otrkārt, ka Komisija nav pierādījusi, ka minēto atbalstu *KWW* faktiski ir izmantojusi, lai segtu savus ar līgumiem saistītos zaudējumus.

69 Tātad ir jāsecina, ka, uzskatot, ka atbalsts konkurētspējai [grāmatvedībā] bija uzskaitāms kā atbalsts, kas *KWW* tika piešķirts, lai segtu tikai ar līgumiem saistītos zaudējumus, Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

70 Komisijas šajā sakarā izvirzītos argumentus nevar atbalstīt.

71 Vispirms kā neefektīvi ir jānoraida Komisijas argumenti, saskaņā ar kuriem, aprēķinot atbalsta, kas ir piešķirts, lai segtu ar līgumiem saistītos zaudējumus, summu, vērā esot jāņem atbalsts konkurētspējai, jo šis atbalsts esot "pārstrukturēšanas periodā" piešķirtā atbalsta kopējās summas daļa, vai arī tas esot "ienākuma forma", kas ļauj samazināt *KWW* piešķirtā atbalsta darbības nodrošināšanai kopējo summu. Ar šiem argumentiem iepriekš 68. un 69. punktā norādītos konstatējumus nevar apšaubīt.

72 Turklāt kā neefektīvs ir jānoraida Komisijas arguments, ka ekskluzīvajās sarunās, kas ar *THA* tika vestas, lai *KWW* varētu iegādāties kuģu būvētavu *Warnow Werft*, faktu, ka sakarā ar zaudējumiem, kas ir saistīti ar līgumiem, *KWW* saņem DEM 450 000 000, nevis DEM 569 600 000, kā tas sākotnēji esot bijis paredzēts, *Kvaerner* esot pieņēmusi tikai ar nosacījumu, ka *KWW* turklāt saņem atbalstu konkurētspējai. Kā ir norādīts iepriekš 68. punktā, tā kā Komisija ir tieši apstiprinājusi, ka *KWW* saņem atbalstu konkurētspējai, šo atbalstu nevar pielīdzināt atbalstam, kas *KWW* tika piešķirts, lai segtu tikai ar līgumiem saistītos zaudējumus, kas var būt atgūšanas priekšmets pārmērīga maksājuma gadījumā.

73 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, apstrīdētais lēmums ir jāatceļ un par otrā pamata pirmo daļu, kā arī citiem prasītāju izvirzītajiem pamatiem Pirmās instances tiesai nav jāspriež.

Par tiesāšanās izdevumiem

74 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.

75 Tā kā šajā lietā Komisijai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar prasītāju prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (pirmā palāta)

nospriež:

1) Komisijas 2004. gada 20. oktobra Lēmums 2005/374/EK par Vācijas valsts atbalsta pasākumu par labu uzņēmumam *Kvaerner Warnow Werft* ir atcelts;

2) Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina *Aker Warnow Werft GmbH* un *Kvaerner ASA* tiesāšanās izdevumus.

Tiili Dehousse Wiszniewska-Białecka

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2009. gada 10. martā.

[Paraksti]